

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar. Efter appellanterns opfattelse strider Personalerettens vurdering, ifølge hvilken dette princip ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor en midlertidig ansats kontrakt, der er baseret på gensidig tillid, ophæves, mod Unionens retsinstitutters praksis og Den Internationale Arbejdsorganisations rapporter.
- 4) Fjerde anbringende om, at Personaleretten fejlvurderede følgerne af tilsidesættelsen af artikel 10 i Parlamentets interne bestemmelser [om ansættelse af tjenestemænd og øvrige ansatte], idet den fastslog, at afgørelsen om afskedigelse ikke kunne annulleres som følge af tilsidesættelsen af forpligtelsen til forudgående underretning af personaleudvalget.
- 5) Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed.
- 6) Sjette anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten i det omfang afgørelsen af 10. juli 2007 efter appellanterns opfattelse ikke indeholder nogen form for begrundelse.
- 7) Syvende anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsprøvelse, idet Personaleretten lagde til grund, at den ikke havde kompetence til at efterprøve rigtigheden og alvoren af årsagerne til afskedigelsen.
- 8) Ottende anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som afskedigelsen af appellanten ikke var støttet på faktisk bevismateriale.

Sag anlagt den 22. august 2011 — Natura Selection mod KHIM — Menard (natura)

(Sag T-461/11)

(2011/C 340/52)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Natura Selection, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat E. Sugrañes Coca)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ernest Menard SA (Bourseul, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Det pålægges Harmoniseringskontoret at fremlægge bevis for, at der foreligger et velkendt varemærke, således som

sagsøgeren henviste til under klagesag nr. R 2454/2010-2 og som det anføres i stævningens punkt 39.

— Afgørelse truffet den 8. juni 2011 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 2454/2010-2 og indsigelsesafdelingens afgørelse af 21. oktober 2010 i sag B 1072513 annulleres.

— Ansøgningen om registrering af figurmærke nr. 4713368, »natura«, der blev afslået ved indsigelsesafdelingens afgørelse i sag B 1072513 for varer i klasse 20, imødekommes fuldt ud.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Natura Selection, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »natura« for varer og tjenesteydelser i klasse 14, 20, 25 og 35

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ernest Menard SA

Det påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »natura« for varer og tjenesteydelser i klasse 19 og 20

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 9. september 2011 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-478/11)

(2011/C 340/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter og J. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I stævningen har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 4376 endelig af 29. juni 2011 vedrørende statsstøtte nr. NN 10/2010 om de foranstaltninger, der er iværksat af interprofession nationale porcine (herefter »INAPORC«), og som finansieres gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske, som INAPORC pålægger de medlemmer, den repræsenterer. Kommissionen fandt, at disse bidrag udgør statsstøtteforanstaltninger, der er forenelige med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af statsstøttebegrebet i artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen fandt, at de af INAPORC iværksatte foranstaltninger via indtægterne fra CVO kan tilregnes staten og er finansieret af statsmidler.

Sagsøgeren har gjort gældende, at de af INAPORC iværksatte foranstaltninger via indtægterne fra CVO opfylder de betingelser, som Domstolen har fastsat i dommen af 15. juli 2004, Pearle m.fl. (sag C-345/02, Sml. I, s. 7139), for at de obligatoriske bidrag, som opkræves af et organ, der repræsenterer virksomheder inden for en bestemt erhvervssektor, ikke anses for statsmidler, der finansierer foranstaltninger, der kan tilregnes staten, for så vidt:

- de af INAPORC iværksatte foranstaltninger fastsættes af et professionelt korps, der repræsenterer virksomheder i den pågældende landbrugssektor, og ikke udgør instrumenter til gennemførelse af statens politik.
- de af INAPORC iværksatte foranstaltninger finansieres gennem midler fra virksomhederne i denne sektor.
- finansieringsbestemmelserne og procentsatsen/mængden af bidrag fastsættes inden for INAPORC uden statslig indgriben.
- bidragene anvendes obligatorisk til finansiering af foranstaltningen, uden mulighed for statens indgriben.

Sag anlagt den 9. september 2011 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-479/11)

(2011/C 340/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha og J. Gstalter, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Retten annullerer Europa-Kommissionens afgørelse K(2011) 4483 endelig af 29. juni 2011 om statsstøtte nr. C 35/2008, tildelt af Frankrig til den offentlige virksomhed af industriel og handelsmæssig karakter, »Institut Français du Pétrole«.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører en retlig fejl, idet Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at der forelå en statsstøtte. Sagsøgeren er af den opfattelse, at da Kommissionen konkluderede, at der forelå en statsstøtte, overholdt den ikke bevisreglerne på statsstøtteområdet, hverken for så vidt angår bevisbyrden eller for så vidt angår kravet til bevisstyrken.
- 2) Andet anbringende, som er opdelt i fire led, vedrører faktiske og retlige fejl, idet Kommissionen har fastslået, at der forelå en underforstået, ubegrænset statsgaranti til Institut Français du Pétrole. Sagsøgeren har gjort gældende, at:
 - der kan ikke ved en gennemgang af fransk ret udledes et princip om statsgaranti for gæld i Institut Français du Pétrole
 - den omstændighed, at de almenretlige procedurer på området for betalingsstandsning og konkurs ikke finder anvendelse på Institut Français du Pétrole, indebærer ikke, at en sådan virksomheds kreditorer befinder sig i en gunstigere position end kreditorerne i en virksomhed, der er underkastet handelsretten
 - de mekanismer, der kan udløse statens ansvar, kan ikke sidestilles med en ubegrænset garantimekanisme
 - en eventuel opretholdelse af en række fordringer i forbindelse med public service-forpligtelserne for Institut Français du Pétrole har ingen sammenhæng med virksomhedens status.

- 3) Tredje anbringende, som er opdelt i to led, vedrører tilsidesættelse af begrebet fordel i artikel 107, stk. 1, TEUF's forstand, for så vidt som:

- Kommissionen konkluderede fejlagtigt, at i tilfælde af, at der forelå en statsgaranti, gav den Institut Français du Pétrole en fordel,
- subsidiært, Kommissionen tilsidesatte begrebet fordel, eftersom den konkluderede, at den påståede fordel, som Institut Français du Pétrole nød godt af på grund af den garanti, som var forbundet med dens status, blev overført til dets privatretlige datterselskaber, Axens og Prosernat.